

Umělá Intelligence (UI)

Autorem příspěvku je pan Antonín Mareš.

K tomu, abychom se mohli bavit o Umělé inteligenci (dále jen UI) si musíme vyjasnit několik zásadních pojmů a rozdílů mezi člověkem a počítačem.

	počítač	člověk
1	Dvojková soustava – (0 a 1)	Trojková soustava – (0 až 1)! neboli všechny hodnoty v rozsahu 0 až 1
2	Hardware počítače	Mozek člověka
3	Software počítače	Mysl člověka
4	Počítačová síť	Schopnost mysli komunikovat (řeč)
5	UI	Vědomí

Počítač pracuje s dvojkovou soustavou. Jde o stavy zapnuto – vypnuto nebo stavy 0 a 1. Počítač z principu není schopen učení a zdokonalování. To jsou vlastnosti lidí nikoliv počítačů. U lidí je to dáno tím, že jejich základ je postaven na trojkové soustavě, kterou ale člověk není schopen do počítače implementovat.

Počítač má proti člověku několik předností. Je jím především jeho úžasná rychlost zpracování informací a také jeho úžasná paměť. Jenomže se mnohdy zapomíná na to, že tyto „přednosti“ jsou vykoupeny jeho obrovskou primitivností. Počítač totiž není schopen myšlení a tím není schopen se ani učit. V lidském mozku probíhají jiné procesy nežli v počítači a jsou proti němu neuvěřitelně složitější.

Proč je ale lidský mozek tak pomalý?

Není pomalý, je jenom jinak koncipovaný. Může být převeden na podobný stav jako počítač, ale pak ztrácí schopnost kombinačního myšlení. Tomuto fenoménu se budu podrobněji věnovat, ale až v jiné úvaze.

Veškeré dovednosti počítače jsou odvozeny od těchto fenoménů, tedy od rychlosti a velké paměti. Software počítače je to, co do něho dává člověk, a proto nelze tak docela mluvit o vlastnostech počítače. Připusťme ale, že i tato vlastnost je jeho vlastní.

Při našem hodnocení jsme tedy na úrovni: samostatný počítač a samostatný člověk. Rychlostí se mu nemůžeme rovnat a pamětí také ne. Zato naše mysl je cosi, co daleko překonává jeho software tedy jeho program. To, v čem ho překonává, je především její schopnost provádět to, od čeho má i svůj název, tedy schopností myslet.

Rok 1992 je významný v mnoha směrech. Není to jen zavedení celosvětového internetu, ale i pochopení struktur, na kterých je založeno Univerzum jako takové. Mám zde na mysli především ono nové paradigma, které vychází z tvrzení, že prvotní

je informace, která tvoří energii a ta následně vytváří hmotu.

Jak internet, tak i toto nové paradigma umožnilo vytvořit a pochopit stavy ve výpočetní technice, které jsou známy jako UI.

Software je cosi, co napodobuje lidskou mysl a to tím, že simuluje to, co probíhá v lidském mozku. Jde o to, že při myšlení kombinujeme určité stavy a hledáme ty, které danému zadání nejlépe vyhovují a to i tehdy, když tyto stavy přesně nevystihnou to, k čemu směřujeme. Jenomže to už není software, ale UI. Pro tu pak jsou charakteristické „**neuronové sítě**“. Ty pak především dělají UI, umělou inteligencí. To, jak to v UI probíhá, si ještě řekneme, nyní je na čase si uvědomit, jak to provádí lidská mysl. Zde totiž dochází k zásadnímu rozdílu proti software a UI. Lidská mysl má možnost pracovat tak, že je řízena naším Vědomím. Tady je nutno striktně rozlišit co je co. Mysl je funkcí mozku a je to něco jako software (program) počítače. Vědomí je totožné s JÁ a je to naše podstata, tedy jsme to my samotní. To, že mnozí nechápu rozdíl mezi myslí a vědomím, respektive je vzájemně zaměňují, je dáno naší hlubokou nevědomostí na poli jednak psýchy člověka, a také na poli struktury člověka, kterou tvoří Duch, Duše a Tělo.

V lidském mozku existují synapse, které přijímají signály od jiných neuronových buněk. Jsou to tedy vlastně „antény“ vlastní neuronové buňky, které slouží jako její přijímače. Vytváření, vysílání a přijímání signálů v mozku je poměrně složitý proces, ve kterém se zatím vědci příliš neorientují. Ani my se jím nebudeme podrobněji zabývat, jen je potřeba zdůraznit, že přes jisté rozdíly to připomíná zpracování signálů v počítači. Zdůrazňuji – jen připomíná. Nejde o totožný proces. To, co nás ale zajímá především je to, že některé synapse dokáží přijímat cosi, co nedokážeme lokalizovat. Tedy pro nás „neviditelné“ signály. Pro současné vědce, kteří se zuby nehty drží materialistických představ, je to něco, co je pro ně těžko pochopitelné a tak si vymýšlejí mnohdy až komická řešení.

My to ale pro naši úvahu vezmeme jako hotovou věc a řekneme si, jak to pracuje. Naše Vědomí, tedy naše vlastní podstata neboli Duch, potřebuje určitý přechodný „obal“ k tomu, aby mohl komunikovat s hmotností. Pro tento obal se vžil název Duše. Duše je vytvořena z „materiálu“, který je vzat z astrality a to z její jemnější části a navíc je ještě „zušlechtěn“. To důležité pro nás je to, že jde o cosi, co je našemu hmotnému prostředí mnohem bližší, nežli duchovní rovina, ze které pocházíme. Astrální planina je hodně podobná zemskému prostředí, jen její základ netvoří pevné formy, jako je tomu na Zemi, ale vlny, které jsou velmi variabilní. Tyto vlny astrality je možné různě kombinovat a skládat do sebe a vytvářet z nich určité stavy. Jedním z nich je i námi zmiňovaná Duše. No a tato Duše je pak tím, co už přímo komunikuje pomocí synapsí s naším materiálním nástrojem, tedy mozkiem.

Po této průpravě si nyní řekněme něco více o celkovém dění. Pokud je počítač napojen v síti, tedy je na internetu, pak může komunikovat s jiným počítačem. To v analogii odpovídá tomu, když člověk komunikuje s jiným člověkem (řeč, písmo). Tady je ale nutno se mít na pozoru a uvědomit si, že lidská komunikace je dvojího typu. Základní komunikace je přes Mysl a to znamená přes Ego. Takto komunikuje většina lidí a tato komunikace odpovídá tomu, co jsme zmínili výše, tedy komunikaci

počítačů v síti. Je snad pochopitelné, že u počítačů nejde o skutečnou komunikaci. Jde v tomto případě vždy a za všech okolností pouze o analogii.

Vyšší typ lidské komunikace obchází Mysl a jde přímo do Vědomí. Tento typ komunikace je umožněn těm, kdo jsou na značně vyšších příčkách vývoje vědomí a dle hodnocení Dr. Hawkinse (nezaměňovat s fyzikem Hawkingem!) dosahují hodnot 500+, případně i vyšších. Těchto lidí je vskutku poskrovnu a jejich způsob komunikace není běžným lidem znám. Znímám je jen jejich postoj, způsob žití a jednání. Ve svých vyšších stavech jsou známější jako zasvěcenci. Zmiňuji je zde proto, že jsou to oni, kteří analogicky tvoří protějšek k fenoménu UI.

Lidskou techniku a pokrok v posledních staletích zajistili lidé, kteří byli a jsou na úrovni 400+ (dle Hawkinse). Jsou to lidé kombinačního rozumu. Do této skupiny patří všichni vědečtí vynálezci a lidé, kteří jsou schopni věci důkladně promýšlet. Ano, jsou to lidé, kteří stvořili koncept počítače a jeho systémy. Jenomže na to, aby počítač začal používat to, co známe pod označením UI, už nestačili. Tady totiž nastupuje další garnitura lidí, kteří jsou na vyšší úrovni vědomí a to na úrovni 500+.

Proč?

Neuronová síť, která tvoří de facto páteř umělé inteligence, je totiž založena nikoliv na pragmatických, jednou daných věcech a událostech, ale na stavech, které jsou přibližné a podobné, nikoliv totožné. A o to jde. Neuronovou síť si můžeme připodobnit k mnohapatrovému domu, kde v každém patře jsou jisté kombinace údajů. Systém, pokud nenajde uspokojivé řešení v oblasti, kde se nachází, tak pomyslně vstoupí do nižšího patra, do nižší úrovně informačních balíků, kde se pokusí najít odpovídající řešení. Pokud ale našel částečné řešení již ve své rovině, pak v té nižší připojí jen zbytek. Pokud to nevyhovuje, tak sestupuje stále do „hlubších“ pater a snaží se zkombinovat patřičné řešení, které nejvíce odpovídá zadaným parametrům. Tento „zdlouhavý“ proces se vyplatí, protože rychlost počítače eliminuje dobu hledání a paměť počítače umožňuje umístění většího množství informací. Ve skutečnosti se ale nejedná o jednu izolovanou paměť jednoho počítače, ale o paměť všech počítačů, které se na daném úkolu účastní a jsou v síti počítačů, tedy na internetu propojeny, a do daného úkolu zainteresovány. Tím dochází k tomu, že počítač je schopen při překladu z jedné řeči do druhé najít odpovídající překlad. Ten není pak překladem jednotlivých slov, ale překladem významu celých vět nebo i odstavců. Teoreticky by tak mohl být proveden překlad odstavce textu tak, že nebude použito ani jedno z překládaných slov ve výsledku, ale kontext, tedy smysl a podstata sdělení tohoto odstavce bude plně zachována.

Podobně jedná i lidská mysl. Je tu ale jeden podstatný rozdíl, který je ale zásadní.

Zatímco systém UI provádí porovnávání, tak Mysl člověka myslí. To znamená, že pomocí trojkového systému provádí kombinační vazby, podobné zpětným vazbám, který jí umožňuje právě tento trojkový systém, kterého ale není UI schopna. Ve výsledku se to pak jeví tak, jakoby jsme učili někoho, komu to opravdu „nemyslí“ a kdo je obecně znám jako chytrý blbec. Jistě si vzpomenete na tak zvané šprty ve škole.

Byli se schopni naučit z paměti rozsáhlé statě učiva, ale nerozuměli jim ani za mák. Oni de facto kopírovali tento primitivní způsob, který používá UI.

Takže když to shrneme. Pokud dáme do nezodpovědných rukou nebezpečné věci, tak riskujeme jejich zneužití. Je jedno, jestli jsou to ruce nezodpovědných šprtů, které danému problému nerozumí, nebo UI. Pokud ale máme možnost nad těmito systémy mít dokonalou kontrolu a pouze obsluhu přenecháme těm, kdo nemohou o celkovém stavu či použití rozhodovat, pak je to zcela v pořádku a bude to všem ku prospěchu.

Proto popřední lidé našeho lidského společenství varují před zneužitím.

Je tu jedna velká „pojistka“. Tito nezodpovědní lidé nejsou schopni ve svém důsledku této UI porozumět, a proto jí nemohou ani řídit, či s ní rozumně pracovat. Takže bez lidí, kteří dosahují úrovně vědomí 500+, se prostě tento trend neobejde. Tito lidé mají na rozdíl od lidí typu 400+ daleko více vyvinutý smysl pro odpovědnost, protože i na něm je jejich vzestup založen, a tím se dá předpokládat i jejich pevné podržení rizik, která plynou z UI.

Naše společnost se dostává do pohybu. Po letech, kdy v čele stála skupina nezodpovědných lidí, kteří byli na žebříčku vědomí na velmi nízkých hodnotách, se situace začíná měnit. Lidé, kteří touží po moci, majetku, osobním prospěchu a jsou nezodpovědní a nesvědomití, budou prostě odstaveni. Dosavadní praxe, že lidé vědy jim sloužili, prostě skončí. Důsledkem bude velmi rapidní rozpad současných hodnot, které jsou, jak jsme si již řekli, založeny na hodnotách lidí s nízkým stavem vědomí (dle Hawkinse).

Jaká je tedy perspektiva budoucnosti?

Ta už tu vlastně je. Je to odmítnutí majetku jako něčeho, co by mělo mít určující dopad na naše jednání. To bude znamenat nástup takových věcí jako je sdílení majetku. Nejde jen o sdílení aut, kol či jiných dopravních prostředků, ale o sdílení jako takové. Tím míním stav, kdy věci budou ve své podstatě spravovány a nikoliv vlastněny, jako je tomu nyní. Tento trend přinese či umožní vzestup inteligence a to především tím, že umožní prosazení přístupů lidem nad hodnotou 500 (dle Hawkinse). Bude to znamenat i to, že společenská prestiž bude automaticky přiznána těm, kdo jsou ve vědomí výše. Dosavadní hodnocení dle titulů zcela zanikne, protože je jednak známkou lidí, kteří dosáhli hodnoty 400 a jednak, a to především, egoistickým označením něčeho, co má být chápáno jako výjimečné.

Hodnoty lidí ve vědomí 500+ jsou především v přístupu k problémům ve smyslu pokory a obětování a služby ostatním. Tedy jsou diametrálně obrácené proti současným stavům. Z uvedeného rovněž plyne, že možnost se zapojit do společenského procesu bude cosi, co bude chápáno jako čest. Do této kategorie pochopitelně patří i možnost zaměstnání. Takže mít možnost pracovat bude chápáno jako pocta a ne každý jí bude mít možnost mít. Ten, kdo nebude pracovat, bude na společenském žebříčku brán jako neschopný a lajdák a taky tak na něho bude pohlíženo. Pochopitelně zde nebude stav, aby někdo musel pracovat proto, aby se uživil. To o čem mluvím je to, že tito lidé, kteří se vyhýbají práci, nebo lidé zlodějiny, nebo lidé podvodu, budou ve všeobecném opovržení a budou nejen bez vlivu na cokoli, ale i ve stavu,

z kterého se budou velmi usilovně chtít dostat ven.

Bude ctěno vědomí, tedy moudrost, umění a krása. Ti, kteří budou stát v čele společnosti, budou na hodnotách 500+ (dle Hawkinse) a budou tento nový, zcela převratný přístup společnosti řídit.

Společnost se tak konečně dostane z období, kdy byla „voděna za ručičku“ do stavu dospělosti a teprve v tomto stavu se vlastně bude moci nazývat společenstvem lidí. Tedy společenstvem skutečných lidí. Takže současná UI je jen prvním průkopníkem na této cestě. Je prvním, ale zato velmi důležitým, neboť ona vlastně není zlomem v počítačovém pojetí zpracování informací, ale ona je zlomem v lidském společenství, protože jejím prostřednictvím si vlastně člověk uvědomí to nejdůležitější. Tím pochopitelně je to – kdo je on sám. Odkud přišel a kam kráčí. Uvědomí si smysl svého bytí zde na Zemi.

Ke stému výročí vzniku státu napsal

Antonín Mareš

Mapa Vědomí, jejíž autor je Dr. David R. Hawkins:

MAPA VĚDOMÍ

Názor na Boha	Názor na život	Úroveň	Měřítko	Emoce	Proces
Já	Je	OSVÍCENÍ	700 až 1000	Nepopsatelné	Čisté vědomí
Veškerenstvo	Dokonalý	MÍR	600	Blaženost	Jasnost
Jediný	Úplný	RADOST	540	Klid	Proměna
Milující	Prospěšný	LÁSKA	500	Úcta	Zjevení
Moudrý	Smysluplný	ROZUM	400	Pochopení	Abstrakce
Milosrdný	Harmonický	PŘIJETÍ	350	Odpuštění	Transcendence
Inspirující	Nadějný	OCHOTA	310	Optimismus	Záměr
Umožňující	Uspokojivý	NEUTRALITA	250	Důvěra	Uvolnění

Dovolující	Přijatelný	ODVAHA	200	Potvrzení	Posílení
Lhostejný	Náročný	HRDÁ PÝCHA/ PÝCHA	175	Pohrdání	Nadutost
Pomstychtivý	Nepřátelský	HNĚV	150	Nenávist	Agrese
Odepírající	Přinášející zklamání	TOUHA	125	Žádostivost	Zotročení
Trestající	Děsivý	STRACH	100	Úzkost	Ústup
Přezíravý	Tragický	SMUTEK	75	Lítost	Malomyslnost
Odsuzující	Beznadějný	APATIE	50	Zoufalství	Vzdání se
Mstivý	Zlý	VINA	30	Obviňování	Zničení
Pohrdající	Bídny	STUD	20	Pokoření	Odstranění

Průtočný systém

Autorem příspěvku je A. M.

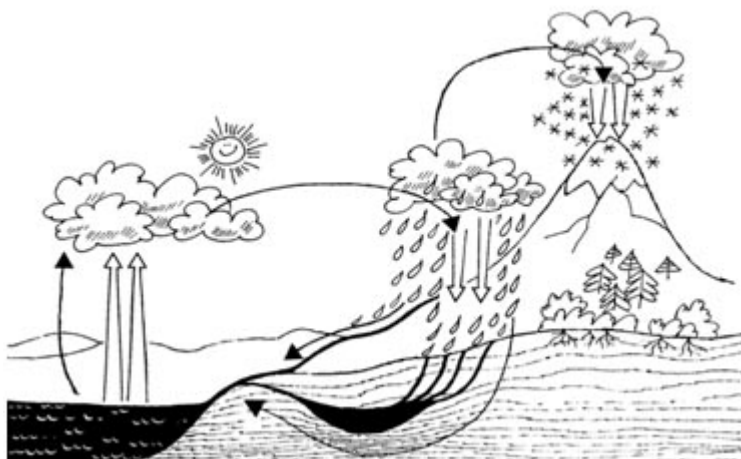
Co to je, a k čemu je to dobré?

Jde o to, že tu opět narážíme na strnulost našeho školství. Ve škole, v předmětech, které souvisí s fyzikou, jsme se učili cosi o uzavřených a otevřených systémech. O uzavřených systémech jsme toho věděli poměrně hodně a tyto systémy jsou i lehce pochopitelné. V podstatě jsme byli vedeni k tomu, abychom na uzavřených systémech lépe pochopili to, jak s tím vším pracovat. Hodilo se to v technice, kde takovéto systémy bylo možno realizovat. Otevřené systémy naproti tomu vykazovaly stavy, které se prakticky nedaly fakticky propočítat, pro velkou variabilitu vstupních a výstupních činitelů, které vstupovaly do hry, a v praxi, tedy v technice, se tak tyto otevřené systémy prakticky nevyskytují.

Dlouho jsem se domníval, že toto téma je těmito dvěma systémy pokryto. To ale bylo jen do doby, nežli jsem si uvědomil, že jde o hluboký omyl. Příroda přece nepracuje vůbec s uzavřenými systémy, ale pouze s otevřenými, ale také se systémy, které jsou postaveny na průtočných stavech energií.

Vše to zní poněkud odtažitě od života, ale opak je pravdou. V následujících řádcích vás o tom přesvědčím a to i ty z vás, kteří máte k fyzice odtažitý vztah. Nejde totiž o fyziku, ale o systémy, na kterých pracuje i život.

Začněme příkladem.

Zde máte naznačen koloběh vody v přírodě.

Tento systém koloběhu vody v přírodě je z hlediska času člověka stálý. Jeho trvání v čase je v poměru k délce života člověka téměř nekonečné. Tento systém je ale něčím zvláštní. Umožňuje totiž vybudovat nad sebou další systém, který pracuje s jeho energií a který je postaven tak, že jeho základem je právě tento základní systém koloběhu vody v přírodě. Jde o systém nad systémem, který pochopitelně bude

pracovat pouze tehdy, když ten původní bude existovat.

Nevěříte?

Tak si nyní představte mlýn na potoce. Voda přitéká, točí mlýnským kolem, mlýn mele mouku a lidé z toho mají profit.

Pokud bychom tento mlýn umístili kamkoliv jinam nežli na potok, pak by ztratil na významu. Přestal by plnit svou základní funkci, tedy přestal by být schopen činnosti, ke které je určen.

On vodu z potoka nespotřebovává. On jenom využívá její energii, která by jinak byla spotřebována jiným způsobem. Je to systém, který existuje díky jinému systému, kterým je koloběh vody v přírodě. Bez něj by nebyl možný. Je nutné si uvědomit důležitost tohoto tvrzení. Tedy tvrzení o nutnosti stálosti prvotního systému. V okamžiku narušení tohoto prvotního systému, dochází automaticky i k narušení činnosti systému, který je na něm závislý. Takže budu konkrétní. Pokud sucho by snížilo, či dokonce zastavilo vodu v potoce, pak by se automaticky snížil výkon mlýna či dokonce úplně zastavil. To samé by se stalo, kdyby někdo vodu v potoce odvedl částečně do jiného koryta, nebo tuto vodu znečistil a způsobil by její neschopnost tečení.

Zcela jiný stav by nastal, když bychom tuto vodu na mlýnské kolo přivedli tak, že by byla využita i ta její část, která se jinak na pohonu kola neúčastní a jen protéká. Pokud bychom dokázali tuto protékající vodu také využít, a to třeba tím, že ji vhodným způsobem přivedeme k lopatkám kola tak, aby na ně padala třeba ze střední výšky, pak výkon mlýnského kola a tedy i mlýna zvýšíme.

Podstatné ale pro nás je přece jenom to, aby tento mlýn pracoval stabilně a jeho výkon byl stálý. Ano, je to jen příklad, ale je pochopitelný a snadno mu každý porozumí. Uvádím ho tady proto, abychom jeho princip měli možnost uvidět i tam, kde se zdá, že činnost toho či onoho systému je nepochopitelná.

Průtočný systém v hospodářství a finančním systému.

Pokud si vezmu půjčku a tu posléze splatím, tak je vše vyřízeno. Za půjčku si lze vzít jistý „manipulační“ poplatek ale to je vše. Je pochopitelné, že současné půjčky, které se nabízejí v bankovním sektoru nebo i soukromě, půjčkami nejsou,

ale jde o systém, který je systémem otrok otrokář. Tím se zde ale zabývat nebudeme. Jde nám totiž o mnohem víc.

Začněme ukázkovým příkladem

Existuje schopný člověk, kterému to myslí, ale nemá finanční prostředky. Existuje i „banka“, která ale žádné volné finanční prostředky nemá. Onen muž přijde do banky s žádostí o úvěr v hotovosti s tím, že si chce zařídit výrobu žádaného zboží. Banka mu peníze půjčí. To že jsou nekryté, neboť je momentálně nevlastní, je vedlejší. Důležité je, že tento kapitál je použit na daný účel a onen člověk tento úvěr splatí výrobou onoho žádaného zboží.

Co se vlastně stalo?

Zdánlivě to vypadá jako půjčka, **ale po vyrovnaní plateb tu zůstává výroba na žádané zboží**. Co víc. Platba byla poskytnuta z prostředků, jež neexistovaly. Jde snad o perpetuum mobile? Ale vůbec ne. Jde o systém, který svou energii bere z hospodářského systému. Je to stejné jako s tím mlýnem, který může pracovat nad systémem koloběhu vody v přírodě.

Hospodářský systém ve své základní podobě je systémem, který umožňuje tok kapitálu. Pokud víme jak, pak tento kapitál můžeme z něj získávat. Nejsou to žádné čary ani kouzla. Takto totiž pracuje systém, v kterém je zakotveno to, že na něm může být vytvořen další vyšší systém, nebo jen jistý stav, který z něj profituje. Jde o průtočný systém. Místo vody v příkladu s mlýnem, zde protéká finanční kapitál.

Další příklad

Za Druhé světové války nastala následná situace. V roce 1941 vpadly do tehdejšího SSSR německé armády. Ke konci roku byla ruská armáda prakticky zničená a de facto „slavná“ Rudá armáda přestala existovat. Spojencům bylo jasné, že jediný kdo Němce může zastavit je Rusko. Potřebovali totiž čas a ten se jim žalostně nedostával. Padlo tedy rozhodnutí pokusit se všemožně podpořit snahu Ruska o to, aby Němci byli nejen zastaveni, ale aby se mohl zvrátit průběh války. To co následovalo poté, nemá v dějinách obdobu.

Spojenci, především ale USA, obrovskými dodávkami potravin a válečného materiálu do Ruska tak zvanou severní cestou se pokusili o zvrát. V USA se šily nejen ruské uniformy, ale vyrábělo a dodávalo se vše potřebné pro frontu a to včetně konzerv, nábojů i železné rudy potřebné pro výrobu tanků v Čeljabinsku.

V Tichém oceánu USA čelily válce s Japonskem a urychleně musely postavit nejmodernější a nejúčinnější námořní flotilu světa, protože tu stávající jim Japonci útokem na Pearl Harbor zničili.

Dále bylo nutno se připravit na otevření druhé válečné fronty v Evropě, aby Německo bylo definitivně poraženo.

To vše USA dokázaly a co víc. Po skončení války mohly ještě uskutečnit též Marshallův plán. Což byly obrovské poválečné dodávky do Evropy, která byla v té

době na pokraji hospodářského krachu.

A opět je tu otázka. Jak to mohly USA dokázat?

A opět je tu jednoduchá odpověď. Průtočným systémem svého hospodářsko-finančního systému. Ukážeme si, či spíše naznačíme, některé případy.

- Pro zásobování SSSR se muselo postavit obrovské množství zásobovacích lodí, které byly známy jako LIBERTY. Těchto lodí bylo postaveno opravdu velké množství, vždyť jen z lodí, které Němci potopili, by se dala sestavit jedna z největších flotil světa. Po skončení války ale továrny na výrobu zůstaly, lidé ve smyslu odborníků taky a celá legislativa rovněž. Bylo velice snadné je přeorientovat na jakoukoliv jinou výrobu, protože to nejdůležitější, tedy základ výroby, byl dán.
- Po zničení loďstva v Tichém oceánu, dokázaly USA opět postavit velmi rychle celou námořní flotilu vojenských lodí díky svému průtočnému hospodářsko-finančnímu systému. To ale nestačilo. Bylo potřeba i najít a vycvičit potřebný personál pro obsluhu. A zde se projevil další systém průtočného charakteru, o kterém si v následujících řádcích řekneme podrobněji. Jde o systém **Průtoku myšlenek a koncepcí**, které jsou založeny na mysli. To znamená, že byli testem vybráni lidé, kteří splňovali předpoklady k tomu, aby byli přijati k řízení a obsluze těchto lodí s tím, že prošli jen krátkým instruktážním zaškolením. Tak se třeba i švec, pokud na to měl, mohl stát velícím důstojníkem ve specializovaném prostředí námořní lodě. Nyní se ale vrátíme k dané problematice. Tento systém tak umožnil, jakoby zázrakem, stvořit jak ono loďstvo, tak i jeho personál. Jaký dopad to mělo pro průběh války je zřejmé i z toho, co následovalo. Systém tehdejšího vedení bojů v Tichém oceánu spočíval víceméně na intuici velících důstojníků, kteří museli objevit nepřátelskou flotilu pomocí svých výzvědných letadel dříve, nežli to dokázali Japonci. Ten, kdo to dokázal první, tak vítězil, protože tak mohl pomocí letadel ze svých letadlových lodí zničit nepřítele. V drtivé většině a především v rozhodujících střetech to byli Američané, kdo uspěli. Intuice je ale známkou velmi vysokého vědomí, které tak kralovalo nad dogmatickým vědomím Japonců, které bylo pochopitelně na mnohem nižší úrovni. Obvykle pod 200.

Výstavba železnic na území Čech v době Rakousko-Uherska.

I zde v druhé polovině devatenáctého století dochází k obrovskému vzestupu (boomu) ve výstavbě již zmíněných železnic. Jenomže je tu jedno velké ALE. Hospodářský systém to umožňoval, ale peněžní dosud ne. Proto došlo k tak zvanému státnímu bankrotu Rakousko-Uherska.

Těchto příkladů bychom mohli uvést ještě daleko více, ale bude dobré, když se

vrátíme k principu a řekneme si o něm více.

Z ukázkového příkladu je jasné, že podnikatel, pokud by byl osamocen, tedy kdyby neexistoval celý hospodářský systém, tak by nemohl začít podnikat. Navíc by neměl ani pro koho (vždyť by byl sám). Takže jeho činnost je umožněna díky hospodářskému systému, který my ostatní už ani nevnímáme. Nyní jde o to, jak dalece je jeho podnikání efektivní. Pokud tento hospodářský systém a pochopitelně i finanční bude průtočný, pak vše půjde dobře. Pokud tomu tak nebude, nastanou potíže a v krajním případě bude toto podnikání znemožněno. V opačném případě, kdy průtočnost tohoto hospodářsko-finančního systému bude ještě zesílena, bude podnikání velmi usnadněno a bude velmi efektivní. Podívejme se na oba stavy důkladněji.

Co způsobuje zhoršení průtočnosti hospodářsko-finančním systémem?

- **Byrokracie**
- **Zlodějina v hospodářském systému.**
- **Zlodějina ve finančním systému.**

Postupně si to probereme.

• Byrokracie

Zvýšením byrokracie jsou ochráněni ti, kteří k majetku přišli nekalým způsobem (například privatizací) a mají obavy z toho, že by neobstáli v soutěži s těmi, kteří by se nově dostali na jejich úroveň. Proto udělají vše, aby tato byrokracie byla co největší. Dnes je stavební povolení v Praze dosažitelné až za cca 7 let! Není to jen ochrana, je to i nemohoucnost vládnoucí vrstvy, která je na velmi nízké úrovni vědomí a bojí se jakýchkoliv rozhodnutí, potažmo změn, protože nerozumí ani stávajícím, natož pak těm, které by se měly zavádět.

• Zlodějina v hospodářském systému.

V našem systému je až příliš těch, kdo si chtějí ulít „malou domu“. Jenomže daleko více a problematičtější jsou ti, kteří kradou tak zvaně ve velkém. Nejde ani tolik o to co zcizí, ale o to, že tento kapitál není k dispozici tam, kde má být, a vznikají obrovské škody. Můj odhad je následující. Pokud nějakou investici označíme v daném procesu za 100%, pak jejím znehodnocením dojde k tomu, že zloděj z ní vytěží cca 10% a 90% je definitivně ztraceno. Takže i kdyby všichni zloději vše vrátili, je to k ničemu, protože škodu, kterou způsobili, nemohou nahradit. Co ale je hlavní, je to, že tím vlastně znemožňují normální průtok kapitálu a jeho tvorbu. Jsou tak velmi významnou brzdou. U nás je to obzvláště patrné, neboť tito zloději, tedy abych použil vhodnější název, mafie, nás pěkně škrtí.

• Zlodějina ve finančním systému.

Mnoho lidí dodnes stále ještě nechápe, že náš stát nemá vlastní měnu. Tato měna je v soukromých rukách a nepatří státu. Měna je státu jen na základě zvláštních smluv propůjčována k používání, ale, a znovu to opakuji, stát ji nevlastní. Na bankovce může být klidně napsáno Grónská velrybářská společnost. Přitom i název **Česká národní banka** neznamena českou banku, ale jde jen o název banky v Česku a její

název může být jakýkoliv. Třeba i **Banka termitů**. Tolik úvodem, aby bylo jasné to, o čem nadále budu psát. V Česku do nedávné doby byl hlídán poměr koruny k euru a pochopitelně i dolaru. Toto „hlídání“ se provádělo tak, že se vytiskly nekryté bankovky, za které se nakoupily eura. Tato „transakce“ si vyžádala cca 2,5 biliónu korun přibližně během 4 let, které zmizely v kapsách těchto soukromníků. Zaplatil je pochopitelně náš stát ve formě inflace a celkového zpomalení vývoje. Tato krádež za bílého dne znamená obrovskou zátěž pro náš stát a jeho hospodářství. Po pár měsících klidu se to ale znovu opakuje s tím, že banky prakticky na maximum zvýšily úrokovou sazbu a tím opět nastartovaly obrovské odčerpávání finančních zdrojů ze státu, kterému tak opět přiškrtili hospodářský systém. V porovnání se Západem se stále více a více propadáme do marasmu, ze kterého není cesty ven.

Co způsobuje zlepšení průtočnosti hospodářsko-finančním systémem?

Uvedu zde pouze jeden příklad, ale ten stojí za to. Je jím **Tomáš Baťa**.

Co je a co představuje Tomáš Baťa?

Dneska je výraz „Tomáš Baťa“ prakticky neznámým pojmem. Je to proto, neboť jeho hlavní odkaz, kterým je **spolupráce** je to, co se dnes v naší společnosti nenosí. Tedy abychom si dobře rozuměli, ve společnosti, kde vládou zloději, tedy jinak řečeno mafie.

Tomáš Baťa představoval naprosto jiný fenomén. Fenomén spolupráce. Spolupráce neznamena dělat spolu, ale pracovat tak, že jeden druhého doplňujeme a vytváříme tak stav, který je bez tohoto doplňování nemožný a neuskutečnitelný. Spolupráce tak představuje zkvalitnění a zhodnocení lidské činnosti a její prohloubení. Jde tu o kvalitu a to ve všech jejích aspektech. Nejedná se tedy o kvantitu, ale o kvalitu jejího provedení. Baťa touto kvalitou (spoluprací) dokázal vytvořit zcela lidský vztah na všech úrovních. Příkladem může být i to, že se vztah zaměstnavatel – zaměstnanec změnil ze stavu otrokář – otrok do stavu partnerského. Zaměstnavatel (tedy on osobně) i zaměstnanec (tedy i námezdní dělník) byli partneři a oba dostávali odměnu ve formě platu. Baťa za to, že dokázal jako podnikatel věci zajistit, předvídat, plánovat a uvádět do provozu, dělník pak za to, že do partnerství vložil svou manuální sílu a zručnost. Spolupráce je pochopitelně postavená na mnohem širší platformě, nežli je zde vylíčeno, ale tato ukázka stačí k tomu, aby bylo jasné, o co jde. Je pochopitelné, že veškeré odměny a platby a to včetně platů byly zcela veřejné a zcela kontrolovatelné. Kolektiv tak vytvářel jednolitý útvar, který veškerou svou vnitřní sílu mohl věnovat na vnější dění, tedy na vytváření produkce zboží.

Průtočný systém v duchovně-duševním systému.

No a nyní se dostáváme k asi nejdůležitější části naší úvahy. Tím je stav nás samotných, tedy nás lidí, pokud je začneme posuzovat individuálně.

Navazuji zde na dnes již slavnou **Mapu Vědomí** od Davida R. Hawkinse. Ten lidské vědomí rozdělil v log. stupnici od 0 (20) do 1000 bodů s tím, že popsal jednotlivé stupně a vysvětlil jejich funkci. My se zaměříme pouze na základní principy.

Člověk do hodnoty 200 dle tabulky doktora Hawkinse je charakterizován dostředivým stavem myšlení. To znamená, že chce veškeré výhody jen pro sebe. Tím u něho pochopitelně vzniká pocit, že celý svět je pro něho nepřátelsky naladěn a pokud může, ubližuje mu. To, že jde jen o jeho vlastní vnitřní projekci na tento vnější svět, nechápe, a proto vnějšímu světu nerozumí.

Už z popisu je zřejmé, že takovýto člověk veškeré myšlení, které se v něm objeví, považuje za své a není ochoten ho propouštět dále do světa jenom s tím, že by to mohlo být někomu užitečné. Tento člověk veškeré myšlenky v sobě blokuje a považuje je za své zboží, s kterým má právo obchodovat. Že se jedná o cosi, co není nikoho z lidí a jde o systém, který k nám proniká z vyšších rovin Univerza, nenahlíží ani náhodou.

Člověk od hodnoty 200 do hodnoty 500 má za to, že jeho povinností je lidem pomáhat. To, jak má toto pomáhání provést, je ale na něm a on si vyhrazuje právo toto pomáhání řídit. Jde pochopitelně o daleko lepší stav, nežli je blokace myšlenkových proudů člověkem pod úrovní 200, ale ani tady se ještě nejedná o to pravé ořechové. Myšlenky jsou, a my lidé se na úroveň té které myšlenky dostaneme díky našemu vzestupu vědomí, tedy zvýšením vibrací na danou úroveň, na které se ta která myšlenka pohybuje. Pochopitelně máme možnost takovou myšlenku emočně zabarvit ve smyslu dobra nebo zla. To zde ale probírat nebudeme. Jde nám o něco jiného. Jde nám o průchodnost těchto myšlenek soustavou Duch, Duše a Tělo daného člověka. Takže pokud budu chtít tento myšlenkový proud řídit, tak se pochopitelně vystavuji velkému riziku omylu, neboť z úrovně, na které se člověk nachází, pokud je na hodnotách 200 až 500, nemůže pochopitelně věci vidět zcela objektivně.

Člověk od hodnoty 500 do hodnoty 600 je ale již v jiné pozici. Na těchto stavech si uvědomuje, že svět je geniálně zařízen, že nemá chybu a že vše je v rukách úžasné inteligence. Proto nechává myšlenky skrze sebe volně plynout a vše „odevzdává“ Jsoucnosti nad sebou. Tento jedinec je pochopitelně vynikajícím průtočným systémem pro myšlenkový potenciál.

No a nyní se vraťme k našemu tématu.

Tento stát pochopitelně řídí oligarchové, jejichž úroveň vědomí je naprosto žalostná. Nejvyšší z nich, pan Babiš, dosahuje pouhých 125 bodů. Ostatní jsou mnohdy dost daleko za ním. Protože v současné době je tu systém řízení společnosti, která potřebuje mít jisté vnější instituce, tak se vytvořila skupina lidí, kteří se pyšní názvem politik a ti tvoří vnější kabát této společnosti. Samozřejmě jsou ve skrytu řízeny již zmíněnými oligarchy, ale ani oni sami nedosahují nijak zvláštních stavů ve smyslu úrovně vědomí.

V roce 2016 jsem prováděl testování vlády a dalších institucí ve státě. Vláda a věci s ní spojené vycházely takto:

Český národ jako celek (průměr)	310
Český národ spodních 85% (průměr)	200
Český národ spodních 50% (průměr)	175

Průměrná úroveň členů vlády ČR (2016)	80
Průměrná úroveň parlamentu ČR (2016)	60
Průměrná úroveň senátu ČR (2016)	110

Z uvedeného plyne několik závažných zjištění.

Celá naše společnost je řízena institucemi, ve kterých jsou lidé hluboko pod 200 (dle Hawkinse). Jsou tedy lidmi, kteří jsou ve své podstatě sobečtí, nepřející a jsou těmi, kdo vehementně brání průtoku jakýchkoliv myšlenkových proudů, které by tuto společnost mohly oživit a pochopitelně na svých úrovních inklinují ke zločinu a podvodům. Tito lidé nikdy nedopustí, aby kdokoliv omezil či jinak okleštil jejich postavení a pravomoc. Jsou těmi, kdo je skálopevně přesvědčen o své „pravdě“, přestože z principu nejsou schopni pravdu a lež vzájemně odlišit a běžně je zaměňují.

Z uvedeného dále plyne, že národ je na vyšší úrovni, nežli jeho řídící složky a proto musí docházet k napětí mezi ním a těmito složkami. Protože tyto složky jsou níže, tak lidé je budou vnímat jako podřadné, nekalé, nekompetentní a zločinné.

Z testů rovněž plyne, že národ jako takový je ve stavu, kdy by byl ochoten ostatním pomáhat (na příklad uprchlíkům), ale jeho řídící složky jsou absolutně proti. Také je zde patrné, že většina národa je na hraně 200 bodů. Takže pokud se vyskytne idea, blízká tomuto národu, je velká šance na realizaci, protože ta by pak mohla pomoci dostat většinu národa nad 200 a tím i na to, aby byla realizována. Takže jak dosáhnout toho, aby nás nezastupoval produkt oligarchů, ale reprezentanti lidu v systému skutečné demokracie? Tyto principy byly popsány už v mnoha mých úvahách a publikacích, takže jen krátce. Při setkání místních lidí v počtu 100 až 300 lidí si do jejich připraveného seznamu každý zaškrtně toho, koho upřednostňuje do vedení obce (sdružení), pochopitelně mimo sebe. Tím je vše skončeno. Zvolení lidé pak v dalším kole zvolí ze svého středu oblastní zastupitelstvo, to pak okresní a následně bude zvoleno krajské, ze kterého vzniknou státní orgány. Je jasné, že zvolení lidé budou lidmi, kteří mají důvěru obyvatelstva a jsou v daném regionu na nejvyšším postu úrovně vědomí. Darebáci, lumpové a zloději v tomto systému evidentně propadnou. Bližší viz má pojednání.

Tímto počinem se automaticky zvýší průchodnost duchovně-duševním systémem lidí, protože jejich vedení jim bude rozumět a bude pracovat pro ně, a nikoliv pro sebe, jako dosud.

Je tu ještě další fenomén, který urychlí transformaci lidstva a „vyčistí“ onen duchovně-duševní kanál. Jde o Umělou Inteligenci (nadále jen UI).

Oč jde?

Již několik století vládne lidstvu průmyslová revoluce. Ta je vyvolána především zaktivováním skupiny lidí s úrovní vědomí 400+. Lidé 400+ jsou lidé kombinačního rozumu se snahou pomáhat. Ano jistě mají na svém kontě i atomové zbraně, ale také neuvěřitelný pokrok lidstva v oblasti techniky. Jenomže koncem minulého století

začíná nastupovat nová garnitura. Vytváří se nová platforma pokroku lidstva.

Rok 1992 je významný v mnoha směrech. Není to jen zavedení celosvětového internetu, ale i pochopení struktur, na kterých je založeno Univerzum jako takové. Mám zde na mysli především ono nové paradigma, které vychází z tvrzení, že prvotní je informace, která tvoří energii a ta následně vytváří hmotu.

Jak internet, tak i toto nové paradigma umožnilo vytvořit a pochopit stavy ve výpočetní technice, které jsou známy jako UI. Zde se fenoménem UI dále zabývat nebudeme. Je zpracovaná v jiných mých úvahách. Zde se jí dotkneme pouze letmo s tím, že její vznik, trvání a využití mají na svědomí lidé, které jsou na úrovni vědomí 500+. A o to tady běží. Zatímco lidé 400+ mohou být ještě ovládáni systémem, který je na nižších postech, u lidí 500+ už toto ovládání bude selhávat, respektive nebude vůbec funkční. Takže tito lidé svou aktivitou vlastně dosáhnou toho, že systém, který dnes vládne na Zemi, se automaticky bude narovnávat.

Je jasné, že lidé s nižší úrovní vědomí to ponesou velmi nelibě a i ti, kteří nejsou přímo zainteresováni na ovládání druhých a jen se tak zvaně vezou, se proti tomu také budou vehementně stavět. To, že budou do světa vypouštět různé strašáky a přesvědčovat okolí, že jde o jejich zánik a dokonce i o zánik světa, je naprosto jisté. Ve skutečnosti půjde jen o to, aby se tito lidé dostali do správných pozic a uvědomili si, že jim prostě „ujel vlak“.

Civilizace se zcela promění.

Zhodnocení – závěr.

Civilizace bude během několika málo let (desetiletí) k nepoznání. Už teď nelze jakoukoliv událost, která se kdy na Zemi odehrála od současnosti směrem do minulosti skrýt. Pochopitelně se to netýká jen proběhlých událostí, ale i postupů. Takže si můžeme velmi snadno ověřit, že tento postup či toto konání nebo přístup je ten správný. Už nyní není možné blafování. Pokud se tak děje, pak je to jen a jen důsledek naší lenosti si to ověřit. Takže v budoucnu nám nic nebude bránit v tom, abychom nastolili skutečně průchodné a tím i průtočné systémy nejen v hospodářsko-finančním systému, ale a to hlavně, v systému duchovně-duševním.

Říjen 2018

A.M.